
OKROSTAWIAŁY (2) *part praet act*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz krosta); oba a jasne.

sg m A okrostawiały (1). ◇ pl A subst okrostawiał(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przyłądów z SienHerb) – XVII w. s.v. okrostawieć.

Pokryty krostami, owrzodzony (2) : Pothym wziąć ładła kokoszego zmiełzać z mozgiem zaięczey głowy/ á z przełnym miodem/ á tym nacierać działła okroftawiałe. FalZioł V 38.

Szereg: »owrzodziły albo okrostawiały« (1): Ale gdy baczyfz żołądek owrzodziły/ álbo okroftawiały/ możelz miałto octu piwá álbo wody w thy lekárftwá vżywác SienLek 96v.

Synonim: owrzodziły.

Cf OKROSTAWIEĆ

LWil